

D'esquerra a dreta, José Joaquín Ripoll, Julio de España i Miguel Paralta, líders del zaplanisme. Al costat, el seu referent, Eduardo Zaplana.

Les comarques alacantines són el refugi de l'exministre Eduardo Zaplana per mantenir la seua quota de poder al PP valencià. L'aclaparadora victòria del president de les Corts, Julio de España, a l'assemblea del partit a la ciutat d'Alacant, referma els zaplanistes, amb José Joaquín Ripoll i el mateix De España al capdavant, que seguiran com a contrapès del president Camps.

La trinxera de Zaplana

La reactivació de la junta local del PP a Alacant, que no es reunia des de feia més d'una dècada i al capdavant de la qual figurava encara com a president l'exconseller Diego Such, ha donat als partidaris de Zaplana una plataforma més per plantar cara a Camps. No es tracta, ni de bon tros, d'una qüestió menor. És la resposta al suport que el cap del Consell de la Generalitat rep de l'alcalde d'Alacant, Luis Díaz Alperi. Amb el primer regidor alacantí del costat de Camps, el president provincial del PP i titular de la Diputació d'Alacant, Joaquín Ripoll, necessitava una altra via per mantenir la pressió a l'Ajuntament de la principal capital del sud del País Valencià.

A més, la batalla pel control de la nova junta local del PP d'Alacant —De España, de fet, s'enfrontà amb un candidat avalat per Alperi i el mateix Camps que aconseguí només el 30%

dels vots— es produeix en un moment especialment important per a la ciutat: el debat del nou pla urbanístic de Rabassa. De fet, es tracta de la darrera gran zona d'expansió que resta lliure a la ciutat. Parlem del major projecte urbanístic de la història d'Alacant, que preveu la urbanització de més de 4,2 milions de metres quadrats i la construcció de prop de 15.000 habitatges. La proposta de l'alcalde d'adjudicar el pla al constructor Enrique Ortiz —com així, finalment, ha estat— ha revifat les lluites internes a l'Ajuntament d'Alacant després que els zaplanistes trenquen la disciplina de vot durant el debat en comissió d'aquest assumpte. A partir d'ara, per tant, la nova junta local del PP es convertirà en un nou actor de la lluita interna dels populars a la capital alacantina.

Però, a banda, la victòria de De España i Ripoll al congrés de la ciutat d'A-

lacant és també un colp d'autoritat per a la resta de congressos locals del PP, especialment per als que s'han de celebrar en totes les comarques del Vinalopó, el Baix Segura i la Marina Alta, on el president Camps té més suport que no pas a la comarca de l'Alacantí.

La batalla serà especialment dura a la junta local del PP a Elx, controlada per Francesc Camps mitjançant el subdelegat del Consell a la tercera ciutat del País Valencià, Manuel Ortuño. Després dels incidents de la darrera assemblea, Ripoll té previst retardar al màxim l'elecció de la nova direcció local. Moltius? Evidents. En aquest moment, la direcció provincial del PP està autoritzant afiliacions massives de militants —més d'un miler en pocs mesos— per tractar de donar la volta a la truita i guanyar la partida a Ortuño, al qual els òrgans de disciplina del partit, malgrat els informes elaborats per Ripoll, exculpen de l'escàndol de la darrera assemblea.

Aquest escenari configura un mapa generalitzat de conflictes al Partit Popular d'Alacant. O siga, al Partit Popular d'Eduardo Zaplana.

1. ALACANT. Amb la junta local i la direcció provincial controlada per Joaquín Ripoll i, per extensió, per Zaplana, el principal conflicte se centra a l'Ajuntament d'Alacant on, ara per ara, es debat el futur urbanístic de la ciutat. En aquesta situació, campistes, amb l'alcalde Alperi al capdavant, i zaplanistes han traslladat la lluita al consistori amb les adjudicacions dels plans parcials com a rerefons. Els intents de Ripoll per substituir Alperi com a candidat, possiblement proposant Macarena Montesinos, poden ser el proper episodi de la lluita. Camps, que té la darrera paraula en les llistes, s'oposa del tot a prendre una mesura d'aquest tipus.

2. ELX. Els intents de la direcció provincial del PP, que encapçala Joaquín Ripoll, per forçar una sanció disciplinària contra Manuel Ortuno, afí a Camps i els partidaris del qual controlen la junta local, han estat infructuosos. Ripoll està retardant el congrés local –ara per ara no té la majoria de l'agrupació– per tractar de guanyar la nova elecció de president local –el partit duu tres anys dirigit per una gestora provisional– amb afiliacions massives. Els partidaris d'Ortuno, per la seua banda, han presentat demandes judicials per la manipulació dels censos i mantenen el pols al grup municipal, on ja han fet el vuit a la portaveu municipal, Josefa Martín, col·laboradora de Ripoll, en diverses ocasions.

3. ORIOLA. L'alcalde José Manuel Medina està clarament alineat amb Camps, però ha d'afrontar, d'una banda, la divisió interna del partit i del grup municipal amb la pressió del sector pròxim a Ripoll, al capdavant del qual figura la diputada autonòmica Mónica Lorente. I, de l'altra, sobretot, les denúncies de corrupció a l'Ajuntament agreujades les darreres setmanes després de detectar-se que mancaven més de 66.000 euros del tresor municipal i que l'interventor hi estava implicat. L'oposició –formada per Centro Liberal, PSOE i IV/Bloc– també vincula directament Medina amb aquest presumpte cas de corrupció.

4. TORREVELLA. Quasi es pot dir que es viu la mateixa situació que a Oriola (Baix Segura), encara que amb petites diferències. El campista Pedro Hernández Mateo, l'alcalde de la localitat salinera, controla el partit, en aquest cas sense oposició, però a l'Ajuntament s'ha vist també envoltat per les denúncies del portaveu del PSPV-PSOE, Ángel Giménez, sobre operacions especulatives protagonitzades per l'alcalde. De fet, Hernández Mateo ha obtingut una plusvàlua multimilionària, de vora 6 milions d'euros,

El principal conflicte se centra ara a Alacant ciutat, en ple debat sobre el seu futur urbanístic

per la venda d'una finca que va adquirir per un valor mínim i que, amb posterioritat, s'ha vist inclosa en un pla urbanístic. L'oposició creu que Hernández Mateo coneixia, abans de comprar els terrenys, que el valor de la finca augmentaria notablement.

5. BENIDORM. Aquest és el feu irreductible del zaplanisme. Ningú no gosa plantar cara als afins a l'exministre que controlen el partit i l'Ajuntament.

Però, malgrat tot, el PP de Benidorm també s'ha vist les darreres setmanes envoltat de problemes. Els intents per homenatjar i honorar Zaplana arribaren fins al punt que l'alcalde, Vicent Pérez Devesa, pactà amb el portaveu del PSPV-PSOE, Agustí Navarro, que el nou pavelló esportiu del municipi duria el nom de l'excap del Consell. A canvi, els socialistes aconseguien dues places d'assessors més per donar resposta als seus problemes interns. Arribat el moment, però, els socialistes s'han fet enrere. A Pérez Devesa no li ha tremolat el pols i ha destituït tots els assessors del Grup Socialista –sis–, a més de rebaixar al mínim el sou dels regidors del puny i la rosa.

6. ELDA. Més que pel poder municipal –el PP només ha governat l'Ajuntament durant dos anys des de la restauració democràtica–, la batalla pel control de la junta local del PP sí que té un important valor orgànic. Camps va fer una aposta al congrés regional del PP, celebrat el novembre del 2004, per la diputada autonòmica d'Elda Adela Pedrosa, la qual va situar a la secretaria general. En les darreres assemblees de l'agrupació, però, i malgrat aquesta aposta, campistes i zaplanistes s'han alternat la victòria sense que ningú no domine l'agrupació amb claredat. El congrés local encara

no ha estat convocat, però una derrota dels campistes al poble de la secretaria general representaria, d'una banda, una desautorització per a Pedrosa i, de l'altra, un colp directe per a Camps. La junta local fa anys que no es renova i que funciona amb una gestora.

7. DÉNIA. Una agrupació que també fa anys que no canvia és dirigida per una gestora. Els campistes, sector que conformen a la ciutat militants pròxims al conseller Rafael Blasco, han guanyat les darreres assemblees, però els afins a Joaquín Ripoll estan intentant retallar la distància amb afiliacions massives. Com en el cas d'Elx o Elda, la direcció provincial retardarà la convocatòria del congrés fins a tenir possibilitats de victòria.

A. V. Santamaría